

Sygn. akt: KIO/1962/10

WYROK
z dnia 28 września 2010 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Małgorzata Rakowska

Protokolant: Patrycja Kaczmarska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 września 2010 r. w Warszawie odwołania wniesionego w dniu 13 września 2010 r. przez „**ENGOREM**” Sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi, **92-516 Łódź, ul. Puskina 78** w postępowaniu prowadzonym przez **PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A. z siedzibą w Bełchatowie, 97-400 Bełchatów, ul. 1 Maja 63,**

przy udziale wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: **Grupa Powen – Wafapomp S.A. z siedzibą w Warszawie, 03-231 Warszawa, ul. Odlewnicza 1 (pełnomocnik), Mostostal Zabrze Holding S.A. z siedzibą w Zabrzu, 41-800 Zabrze, ul. Wolności 191** zgłaszających przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego,

orzeka:

- 1. oddala odwołanie,**
- 2. kosztami postępowania obciąża „ENGOREM” Sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi, 92-516 Łódź, ul. Puskina 78 i nakazuje:**
 - 1) zaliczyć w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez „ENGOREM” Sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi 92-516 Łódź, ul. Puskina 78 tytułem wpisu od odwołania,**

- 2) dokonać wpłaty kwoty **4 752 zł 18 gr** (słownie: cztery tysiące siedemset pięćdziesiąt dwa złote osiemnaście groszy) przez **„ENGOREM” Sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi 92-516 Łódź, ul. Puszkina 78** na rzecz **PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A. z siedzibą w Bełchatowie, 97-400 Bełchatów, ul. 1 Maja 63**, stanowiącej uzasadnione koszty strony poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika oraz kosztów dojazdu pełnomocnika na posiedzenie i rozprawę.

Stosownie do art. 198 a i 198 b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (tj.: Dz. U. z 2010 r., Nr 113, poz. 759 z późn. zm.) na niniejszy wyrok – w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w **Piotrkowie Trybunalskim**.

Przewodniczący:

.....

Uzasadnienie

PGE Zespół Elektrowni Dolna Odra S.A. z siedzibą w miejscowości Nowe Czarnowo (obecnie: PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A. z siedzibą w Bełchatowie), zwane dalej „Zamawiającym”, działając na podstawie przepisów ustawy dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (t.j.: Dz. U. z 2010 r., Nr 113, poz. 759 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą Pzp”, wszczął, w trybie przetargu ograniczonego, postępowanie o udzielenie zamówienia sektorowego na „Zabudowę pomp wody zasilającej wraz z budynkiem pompowni w Elektrowni Szczecin”.

Ogłoszenie o przedmiotowym zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z dnia 4 sierpnia 2010 r., nr 2010/S 149-230899.

Pismem z dnia 3 września 2010 r. (wpływ do Odwołującego w tej samej dacie) Zamawiający poinformował wykonawcę „ENGOREM” Sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi, zwanego dalej „Odwołującym”, o odrzuceniu jego oferty jako nieodpowiadającej treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia, zwanej dalej „SIWZ”, wskazując iż:

- 1)** wymagał, aby każda z pomp posiadała upust o parametrach: nadciśnienie na króćcu upustowym 20 bar (2MPa (g)), wydajność upustu 6 t/h (s. 30 SIWZ), natomiast Odwołujący zaoferował pompy o następujących parametrach (s. 10 oferty): ciśnienie na upuście 2,2 MPa, wydajność na króćcu upustowym 6 m³/h, co daje 5,5 t/h przy temperaturze 180° c (6 m³/h x 918,6 kg/ m³);
- 2)** określił w SIWZ (s. 29 SIWZ) wymagany poziom drgań mechanicznych dla pomp wraz z silnikiem napędowym (agregatu pompowego) jak dla strefy A mierzony we wszystkich kierunkach zgodnie z normą PN-ISO 10816 – 1. Odwołujący (str. 14 oferty) określił jedynie, że rotor pompy zostanie wyważony tak, aby spełniona była strefa A grupy III, a także, iż silnik wykonany zostanie pod kątem drgań w strefie (str. 15 oferty). Poziomy drgań nie spełniają więc wymogu SIWZ, gdyż nie dotyczą konkretnego agregatu pompowego, lecz jego elementów składowych;
- 3)** wymagał, aby wykonawca wykorzystał do chłodzenia zabudowanych urządzeń wodę chłodzącą z istniejącej instalacji, dopuszczając także wykonanie przez wykonawcę w ramach zamówienia niezbędnych urządzeń uzdatniających istniejącą wodę chłodzącą. Natomiast Odwołujący założył, iż wykorzystana zostanie woda zdemineralizowana z istniejącej instalacji Zamawiającego (str. 17 oferty – pkt 1.1.2.4.);

4) wymagał, aby obudowy przetworników różnicy ciśnień wykonane były w stopniu ochrony IP66 (str. 47 SIWZ), natomiast Odwołujący wskazał, iż wykorzystany przez niego zostanie przetwornik różnicy ciśnień ze stopniem ochrony IP65;

5) wymagał, aby maksymalny dopuszczalny poziom hałasu w odległości jednego metra od urządzenia (agregatu pompowego) w czasie pracy nie przekraczał 85 dB, maksymalny poziom dźwięku A nie przekroczył 115 dB (str. 14 – 1.1.1.1.), a szczytowa wartość dźwięku C nie przekroczyła wartości NDN 135 dB (podane parametry miały zostać spełnione łącznie). Odwołujący wskazał, iż przewidywany poziom hałasu pompy dla warunków maksymalnej wydajności 72 {kg/s} przy ciśnieniu na króćcu tłocznym 95,6 {bar} będzie wynosił $L_{pA} = 89$ {dB(A)}; dla silnika 87 dB(A) (str. 19 - pkt 1.1.3.3.).

Nadto Odwołujący podniósł, iż w ofercie Odwołującego występują i inne uchybienia, a mianowicie: 1) dotyczące maksymalnego przepięcia na zaciskach silnika, które winno być maksymalnie do 1200 V, a jest równe 1800 V oraz 2) dotyczące ciśnienia panującego w zbiorniku wody zasilającej, które w zbiorniku wody winno wynosić 3,5 bar(g) (0,35 MPa(g)), natomiast z oferty Odwołującego wynika, iż dobrał on pompę dla ciśnienia w zbiorniku wody zasilającej równego 0,45 MPa.

W dniu 13 września 2010 r. (pismem z dnia 9 września 2010 r.) Odwołujący wniósł odwołanie do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej (wpływ pisma do Zamawiającego w dniu 10 września 2010 r.) wobec czynności odrzucenia jego oferty, zarzucając Zamawiającemu naruszenie art. 87 ust. 1 i 2, art. 29 ust. 1 i 2 oraz art. 7 ustawy Pzp.

Jednocześnie wnosząc o przywrócenie jego oferty oraz wybór jego oferty jako najkorzystniejszej z punktu widzenia kryteriów oceny ofert.

W uzasadnieniu odwołania Odwołujący wskazał m.in.:

1. odnośnie punktu 1, iż wystąpiła ewidentna pomyłka w jednostkach przepływu, gdzie zamiast jednostki {t/h} wstawiono {m³/h}, przedstawiając dodatkowo wyliczenia, które mają potwierdzać, iż wydajność na króćcu upustowym jest wyższe niż wymagał tego Zamawiający, co umożliwi pobór 6 {t/h} wody przy nadciśnieniu nie mniejszym niż 2,0 MPa;
2. odnośnie punktu 2, dotyczącego poziomu drgań mechanicznych dla pomp wraz z silnikiem spełnienie wymagań podniósł, iż potwierdził spełnienie tego warunku dla pompy (str. 14 oferty) oraz silnika (str. 15 oferty), jak również oświadczeniem w formularzu ofertowym. Nadto podkreślił, iż żadna z części normy nie mówi o zespołach urządzeń pompa-silnik tylko o maszynach. Stąd zapisy w ofercie określające spełnienie drgań dla poszczególnych urządzeń są zgodne z normą, gdyż oddzielnie mierzy się drgania silników i dla pomp, a każdy z wyników musi mieścić się w określonej dla danej maszyny strefie drgań w grupie, do której maszyna jest przypisana;

3. odnośnie punktu 3 wskazał, iż treść udzielonej przez zamawiającego odpowiedzi była jednoznaczna i wskazywała na możliwość stosowania wody „zdemi”;
4. odnośnie punktu 4 podkreślił, iż wpisanie IP65 wynika jedynie z pomyłki w trakcie opracowywania oferty, dodając iż z katalogu firmy ABB wynika, że dla przetworników ciśnienia i różnicy ciśnień serii 266 podstawowym stopniem ochrony jest IP67 (nie ma więc wykonania o stopniu niższym);
5. odnośnie punktu 5 podniósł, iż spełnienie wymagań dotyczących poziomu hałasu pompy potwierdził oświadczeniem złożonym w formularzu ofertowym, a zaproponowane rozwiązania techniczne nie stoją w sprzeczności ze złożonym oświadczeniem (str. 14, 19 i 24 oferty);
6. odnośnie punktu 6 i 7 Odwołujący podał, iż karta katalogowa zawiera informację dla pewnej założonej długości kabli łączących silnik z falownikiem, a Zamawiający mógł zweryfikować jakie są przewidziane długości kabli wprost z planu sytuacyjnego załączonego do złożonej przez niego oferty.
7. odnośnie punktu 7 wskazał, iż podany przez niego parametr ciśnienia w zbiorniku zasilającym 0,45 MPa podany w złożonej ofercie jest wyrażony jako ciśnienie absolutne $0,45 \text{ MPa(a)} = 0,35 \text{ MPa (g)} = 3,5 \text{ bar (g)}$.

W dniu 14 września 2010 r. (pismem z tej samej daty) Zamawiający poinformował wykonawców o wniesieniu odwołania, przekazał kopię odwołania oraz wezwał wykonawców do wzięcia udziału w postępowaniu odwoławczym (przedmiotowe pismo wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia: Grupa Powen – Wafapomp S.A. z siedzibą w Warszawie i Mostostal Zabrze Holding S.A. z siedzibą w Zabrzu, zwany dalej „Grupa Powen – Wafapomp” otrzymał w tej samej dacie).

W dniu 17 września 2010 r. (pismem z dnia 16 września 2010 r.) Grupa Powen – Wafapomp do postępowania odwoławczego, po stronie Zamawiającego, przekazując kopie przystąpienia Odwołującemu i Zamawiającemu.

Uwzględniając dokumentację z przedmiotowego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, w tym w szczególności postanowienia SIWZ wraz z załącznikami, złożone oferty, jak również biorąc pod uwagę oświadczenia i stanowiska Stron oraz Przystępującego złożone podczas rozprawy, skład orzekający Izby zważył co następuje:

Izba nie znalazła podstaw do odrzucenia odwołania w związku z tym, iż nie została wypełniona żadna z przesłanek negatywnych, uniemożliwiających merytoryczne rozpoznanie odwołania, wynikających z art. 189 ust. 2 ustawy Pzp.

Mając na uwadze powyższe skład orzekający Izby merytorycznie rozpoznał złożone odwołanie, uznając iż odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zarzut pierwszy odwołania nie potwierdził się.

Izba ustaliła, iż Zamawiający w punkcie 4.3 SIWZ „Wymagania techniczne dla pomp” zamieścił postanowienie „każda z pomp powinna posiadać upust o parametrach: 1) nadciśnienie na króćcu upustowym – 20 bar(g), 2) wydajność upustu – 6 t/h”.

Odwołujący na stronie 10 złożonej oferty wskazał „ciśnienie na upuście pompy – 2,2 MPa, wydajność na króćcu upustowym 6,0 m³/h”.

W ocenie Odwołującego zaistniała omyłka stanowi „ewidentną pomyłkę” w jednostkach przepływu.

Mając na uwadze powyższe Izba zważyła co następuje:

Zgodnie z treścią art. 87 ustawy Pzp możliwym jest poprawienie w ofercie wykonawcy: oczywistych omyłek pisarskich, oczywistych omyłek rachunkowych, jak również innych omyłek polegających na niezgodności oferty ze specyfikacją istotnych warunków zamówienia, niepowodujących istotnych zmian w treści oferty. Ustawa nie używa natomiast pojęcia „ewidentna pomyłka”, na którą w odniesieniu do zarzutu pierwszego konsekwentnie powoływał się Odwołujący, dystansując się od pojęcie oczywistej omyłki.

Zdaniem Izby zmiana jednostki nie może zostać potraktowana jako oczywista omyłka pisarska. Taką omyłką – jak słusznie podniósł Przystępujący – jest omyłka widoczna bez specjalistycznej wiedzy, niezamierzona niedokładność, błąd pisarski lub inna podobna usterka w tekście. Są to więc takie niedokładności, które są widoczne dla każdego bez przeprowadzania jakiegokolwiek dodatkowej analizy. Tymczasem w niniejszym stanie faktycznym, dla ustalenia prawidłowej jednostki przepływu, koniecznym jest przeprowadzenie nie tylko dodatkowych wyliczeń (wyliczeń takich dokonał Odwołujący we wniesionym odwołaniu), ale także analizy dokumentów, które Odwołujący – jak podkreślał na rozprawie – złożył w innym postępowaniu prowadzonym przez tego samego Zamawiającego. Wskazane przez Odwołującego działania rachunkowe przyjmują bowiem określoną tezę (wartość dodatkowej mocy na wale – 4,5 {kW}) i dla jej udowodnienia Odwołujący przeprowadził w odwołaniu obliczenia, uwzględniające także wartości podane przez Zamawiającego. Niemniej jednak stwierdzić należy, iż wiedza konieczna dla udowodnienia spełnienia wymogu wydajności na króćcu upustowym, a tym samym dokonania wskazanego działania matematycznego, nie jest wiedzą powszechną.

Podstawą ustalenia prawidłowej jednostki nie może być także pytanie do treści SIWZ, skierowane do Zamawiającego na etapie przygotowania oferty, a dotyczące „parametrów (...) na króćcu upustowym pompy”. Oceniana jest bowiem treść złożonej oferty, a nie intencje Odwołującego.

Zmiana jednostki nie może być potraktowana jako omyłka rachunkowa (Odwołujący postawił Zamawiającemu zarzut naruszenia – jak podniósł na rozprawie – całego art. 87 ust.

2 ustawy Pzp), gdyż nie polega na wpisaniu nieprawidłowego wyniku działania arytmetycznego.

Niezgodność ta nie stanowi także innej omyłki polegającej na niezgodności oferty ze specyfikacją istotnych warunków zamówienia, niepowodującej istotnych zmian w treści oferty. Spełnienie wymaganych i określonych w SIWZ parametrów technicznych pompy jest bowiem istotne dla Zamawiającego. Natomiast Odwołujący podał w ofercie inny parametr niż ten, który był wymagany przez Zamawiającego. Parametr ten jest także inny niż ten, który wyliczył następnie w odwołaniu. Parametry „t/h”, jak i „m³/h” w obrocie nie występują zamiennie, lecz są od siebie niezależne. Zamawiający nie żądał pompy o innej wydajności upustu, niż wskazany w SIWZ, a do takiej sytuacji (zaoferowania pompy o innej wydajności) doszłoby na skutek zmiany wskazanej jednostki. Zmiana tej jednostki prowadziłaby w istocie do nieuprawnionej zmiany treści oferty złożonej przez Odwołującego.

Tym samym stwierdzić należy, iż Zamawiający prawidłowo uczynił, uznając iż w tym zakresie oferta Odwołującego nie może zostać poprawiona.

Zarzut drugi odwołania nie potwierdził się.

Izba ustaliła, iż Zamawiający w punkcie 4.2 SIWZ „Wymagania techniczne dla agregatu pompowego” zamieścił postanowienie „poziom drgań mechanicznych pompy wraz z silnikiem napędowym (agregatu pompowego) mierzony we wszystkich kierunkach, zgodnie z normą PN-ISO 10816-1 musi spełniać wymagania określone jak dla strefy A”.

Odwołujący w punkcie „Drgania” wskazał „rotor pompy zostanie tak wyważony, aby spełniona była strefa A grupa III normy ISO 10816” (str. 14 oferty). Natomiast w punkcie „Łożyskowanie silnika” podał „silnik wykonany zostanie pod kątem drgań w strefie A wg ISO 10816” (str. 15 oferty).

W oparciu powyższe stwierdzić należy, iż faktycznie Zamawiający wymagał podania poziomu drgań dla całego urządzenia (całej maszyny), a Odwołujący w swojej ofercie odnosił się do jej elementów składowych (osobno silnika i rotora pompy). Tym samym nie spełnił wymogu postawionego urządzeniu w SIWZ, a więc wykazania określonego poziomu drgań dla całego urządzenia. Możliwym jest bowiem – jak wynika z opinii przedłożonej przez Zamawiającego – spełnienie wymagań dotyczących poziomu drgań dla poszczególnych komponentów (silnika i pompy) i nie spełnienie ich dla urządzenia składającego się z tych komponentów. Współpraca tych komponentów powoduje bowiem różne oddziaływanie na strefę drgań, a wzrost poziomu drgań może być wynikiem także błędów montażowych silnika i rotora pompy.

Odwołujący nie wykazał więc spełnienia wymagań Zamawiającego określonych w normie PN-ISO 10816-1. To Zamawiający natomiast wskazał, iż w załączniku B „Tymczasowe kryteria drgań szerokopasmowych dla określonych grup maszyn” do normy

„PN-ISO 10816-1:1998” podano wskazówki dotyczące pomiaru i oceny drgań mechanicznych maszyn mierzonych na częściach nie wirujących, które sklasyfikowano w czterech klasach. Klasa trzecia obejmuje „wielkie silniki napędowe i inne wielkie maszyny z masami wirującymi, zamontowane na sztywnych i ciężkich fundamentach o małej podatności w kierunku pomiaru drgań”, co oznacza iż do klasy tej należy przypisać urządzenie (agregat pompowy) określony w SIWZ, a tym samym iż badania drgań powinny być dokonane dla tej właśnie maszyny.

Okoliczność, iż akredytowane laboratorium Odwołującego pomiary drgań prowadzi oddzielnie dla silnika i oddzielnie dla pompy nie przesądza o spełnieniu wymogu drgań dla całego urządzenia. Wymóg ten powinien być bowiem spełniony nie na etapie odbioru, ale już na etapie składania oferty.

Tym samym zarzut ten nie potwierdził się.

Zarzut trzeci odwołania nie potwierdził się.

Izba ustaliła, iż Zamawiający w SIWZ zamieścił uwagę „Woda chłodząca o powyższych parametrach może być wykorzystana przez wykonawcę do chłodzenia zabudowywanych urządzeń. Jeżeli ilość wody chłodzącej nie będzie spełniać określonych przez wykonawcę wymagań zabuduje on dla swoich potrzeb niezbędne urządzenia” (str. 28 SIWZ). Nadto w odpowiedzi na pytanie wykonawcy czy Zamawiający dopuszcza zastosowanie wody zdemi, jako wody chłodzącej uszczelnienia pompy, Zamawiający wskazał, iż „zapisy w SIWZ nie wykluczają zastosowania wody zdemineralizowanej jako wody chłodzącej z zastrzeżeniem uwagi zawartej w pkt. 4.1.1. SIWZ”.

Odwołujący w punkcie „Rurociągi wody chłodzącej” wskazał „od istniejących instalacji wody zdemi wykonany zostanie rurociąg wody chłodzącej uszczelnienia pompy (...). Układ chłodzenia uszczelnień mechanicznych pomp – poprowadzony zostanie od istniejącego rurociągu wody zdemi rurą spawaną ze stali nierdzewnej (...)” (str. 17 oferty).

Bezspornym jest, iż Zamawiający nie wykluczał zastosowania wody zdemi. Istotę sporu stanowi natomiast to czy w świetle postanowień SIWZ, jak i udzielonej następnie odpowiedzi Zamawiający dopuszczał wykorzystanie wody z istniejącej już instalacji.

Niewątpliwym jest, iż zgody na wykorzystanie wody z istniejącej już instalacji Zamawiającego w treści SIWZ nie zawarto. Zamawiający dopuszczając możliwość wykorzystania wody zdemi ze swych źródeł nie dopuścił jednocześnie możliwości dołączenia się do jego instalacji. Jak wskazywał na rozprawie, gdyby dopuścił taką możliwość wówczas wskazałby miejsce takiego podłączenia tak, jak to uczynił w stosunku do innych mediów. Możliwości podłączenia nie może uzasadniać także wizyta wykonawcy u Zamawiającego. Dotyczyła bowiem ona – jak podniósł Odwołujący – poprzednio prowadzonego postępowania. Natomiast w tym postępowaniu, jak wskazywał Zamawiający, dokonano w

SIWZ szereg zmian, w tym w kwestionowanym zakresie niedopuszczając możliwości podłączenia do jego instalacji. Odwołujący dokonał więc błędnej interpretacji udzielonej odpowiedzi. Przygotowując ofertę winien kierować się dokumentacją dotyczącą wyłącznie tego konkretnego postępowania i nie sięgać do uprzednio prowadzonego, nawet jeżeli dotyczyło tego samego przedmiotu zamówienia. Jak bowiem ustalono Zamawiający dokonał zmian treści SIWZ w stosunku do poprzednio przygotowanej, w tym zmienił m.in. niektóre wymogi. Ustalenia tamtego postępowania nie mogą być wiążące w obecnym, odrębnym od tamtego postępowaniu. Dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy nie ma również znaczenia podnoszona w odwołaniu okoliczność jakoby rozwiązanie zaproponowane przez Zamawiającego to proces kosztowny inwestycyjnie i eksploatacyjnie. Zamawiający postawił bowiem określone wymogi, a Odwołujący winien je bezwzględnie spełnić, a czego niewątpliwie nie uczynił.

Nadto stwierdzić należy, iż kwestionowanie obecnie postanowień SIWZ jest spóźnione. Odwołujący na wcześniejszym etapie postępowania mógł wnosić w tym zakresie środki odwoławcze, względnie wyjaśniać u Zamawiającego, poprzez kierowanie zapytań, wszelkie wątpliwości powstałe w trakcie zapoznawania się z treścią SIWZ.

Zarzut czwarty odwołania nie potwierdził się.

Zamawiający dla przetwornika różnicy ciśnień (str. 47 SIWZ) wymagał przetwornika o określonych wskazanych przez niego parametrach, w tym aby obudowy były wykonane w stopniu ochrony IP66.

Odwołujący w poz. 9 (str. 31 oferty) zaoferował przetwornik różnicy ciśnienia typ 266MSH, HART firmy ABB o obudowie IP65.

W odniesieniu do tej niezgodności także stwierdzić należy, iż nie ma ona charakteru oczywistej omyłki pisarskiej, gdyż powstała niedokładność nie „nasuwa się sama przez się każdemu” bez przeprowadzania dodatkowych czynności. Nie wystarczy bowiem dokonanie zmiany stopnia ochrony IP, gdyż jak wykazał Zamawiający, do poprawienia takiej niezgodności koniecznym jest sięgnięcie do karty katalogowej przetwornika, a załączona do odwołania, dotyczy innych modeli przetworników, tj. 266DSH, 266PSH i 266VSH. Tak więc dotyczy innego typu niż wskazany w ofercie Odwołującego typ 266MSH, HART firmy ABB.

Niezgodność ta mogłaby być ewentualnie uznana za inną omyłkę w rozumieniu art. 87 ust. 2 pkt 3 ustawy Pzp i wówczas niezgodność tę należałoby wyjaśnić. Niemniej jednak, Odwołujący nie wykazał, iż w niniejszym stanie faktycznym występuje ta inna omyłka. Nie udowodnił, iż wskazany przez niego przetwornik jest wykonany w wymaganym przez Zamawiającego stopniu ochrony. Przeciwnie z całokształtu wniesionego przez niego odwołania wynika także sprzeczność pomiędzy tym co jest zawarte w jego ofercie, a tym co zostało przedłożone przez niego wraz z odwołaniem, na dowód tego, iż podany typ

przetwornika będzie wyposażony w obudowę o określonym przez Zamawiającego stopniu ochrony. Tym samym stwierdzić należy, że i w tym zakresie oferta Odwołującego jest sprzeczna z treścią SIWZ.

Zarzut piąty odwołania nie potwierdził się.

Zamawiający dla agregatu pompowego (str. 29 SIWZ) określił wymagania techniczne agregatu pompowego, w tym podał, że „średni powierzchniowy poziom dźwięku A w odległości 1 m od agregatu pompowego i urządzeń towarzyszących nie przekroczy 80 dBA”. Nadto, udzielając odpowiedzi na pytanie 31, pismem z dnia 25 sierpnia 2010 r., dotyczące zapisu mówiącego o poziomie hałasu wynoszącym 80dBA (pkt 4.2 na str. 29/99 SIWZ) skoro obowiązująca norma określa tą wartość na poziomie 85 dBA”. Zamawiający odesłał do odpowiedzi na zapytanie 3.1, w której podał, iż „nie ogranicza i nie narzuca wykonawcom zawartości technicznej oferty w zakresie objętym powyższym zapytaniem. Zgodnie z SIWZ oferta wykonawcy musi być zgodna z opisami technicznymi specyfikacji (...)”.

Odwołujący na stronie 14 oferty w pozycji „Hałas” przewidział „konieczność zastosowania obudowy dźwiękochłonnej dla pompy”, dookreślając w punkcie 1.2.3. „Wykonanie obudowy dźwiękochłonnej”, iż zostanie ona wykonana w związku z wymogiem dotrzymania normatywnego hałasu w obrębie pracujących agregatów pompowych. Jednocześnie na stronie 19 oferty Odwołujący podał, iż przewidywany hałas pod obciążeniem pracy falownikowej wynosić będzie „87 db(A)”.

Mając na uwadze powyższe Izba zważyła co następuje:

Niewątpliwym jest, iż Odwołujący dla zachowania wymogu średniego powierzchniowego poziomu dźwięku A w odległości od 1 m od agregatu pompowego i urządzeń towarzyszących zaproponował zastosowanie obudowy dźwiękoszczelnej. Niemniej jednak przewidywany hałas wynosić ma 87 db(A), a więc przekraczać poziom hałasu dopuszczony w wymogu postawionym przez Zamawiającego. Jak słusznie podniósł Zamawiający z żadnej części oferty Odwołującego nie wynika, iż na skutek zastosowania obudowy dźwiękoszczelnej wymagany poziom hałasu zostanie przez niego osiągnięty. Powyższe Odwołujący mógł wykazać w dowolny sposób, na co pozwalała mu treść udzielonych odpowiedzi, przy czym żądano jedynie zgodności z opisami technicznymi specyfikacji, jednak tego nie uczynił i w tym zakresie oferta Odwołującego zgodna z wymogami zamawiającego także nie jest.

Zarzut szósty odwołania nie potwierdził się.

Zamawiający w SIWZ (str. 35-38 SIWZ) określił wymagania dotyczące przemienników częstotliwości, wskazując „ograniczenie przepięć na zaciskach silnika do max 1200 V oraz du/DT max. 800 V/us przy ekranowanym kablu silnika, niezależnie od jego długości” (str. 37.)

Odwołujący na stronie 20 oferty zaproponował falownik firmy ABB, typ ACS800-07-1500-7, w którym – zgodnie z ustaleniami Zamawiającego – maksymalne napięcia na zaciskach silnika równe są 1800 V.

Z powyższego więc wynika, iż nie został spełniony wymóg postawiony w SIWZ. Maksymalne napięcie nie mogło przekroczyć bowiem 1200 V. Odnoszenie tego, na obecnym etapie postępowania, do długości kabla jest nieuprawnione. Postanowienie SIWZ było jednoznaczne. Odwołujący, mając wątpliwości mógł kwestionować jego treść, mógł także wnosić zapytania do jego treści, czego jednak na wcześniejszym etapie postępowania nie uczynił.

Zarzut siódmy odwołania nie potwierdził się.

Zamawiający w SIWZ (str. 29 SIWZ) określił wymagania techniczne dla pomp, wskazując iż nadciśnienie w zbiorniku wody zasilającej ma wynosić 3,5 bar(g).

Odwołujący na stronie 10 oferty zaproponował pompę, dla której ciśnienie w zbiorniku wynosić będzie „0,45 MPa”.

W oparciu o powyższe Izba stwierdziła, iż Odwołujący dla potwierdzenia wymogu postawionego przez Zamawiającego podał w zbiorniku wody wartość ciśnienia, a nie nadciśnienia, jak również przedstawił ją w MPa, a nie w barach. Powyższe – jak wynika z oświadczeń złożonych przez Strony oraz Przystępującego – jest rozumiane przez niech odmiennie. Stosowania określonych oznaczeń – jak konsekwentnie podnosił na rozprawie Zamawiający - bezwzględnie wymagał. Odwołujący natomiast wskazywał, iż praktyka inżynierska tego nie wymaga i określonym wartościom mimo braku określonych oznaczeń ((g) czy też a) można przypisać określone znaczenie. Tym niemniej, jak już szczegółowo wskazano w uzasadnieniu do pierwszego zarzutu odwołania, oczywistość omyłki, a więc – jak w niniejszym stanie faktycznym - brak oznaczenia, jak również wskazanie ciśnienia absolutnego zamiast nadciśnienia, powinny być widoczne dla każdego bez przeprowadzania jakiegokolwiek dodatkowej analizy, gdyż na tym właśnie oczywistość omyłki polega. Tymczasem dla stwierdzenia spełnienia tego wymogu koniecznym byłoby dokonanie przeliczenia dla otrzymania wartości w jednostkach w nich, co jednocześnie nie oznacza, iż w konsekwencji wymóg ten faktycznie byłby spełniony. Powstała niezgodność nie jest bowiem niewątpliwa, co bezwzględnie wynika z oświadczeń (różnego rozumienia tych pojęć) złożonych także na rozprawie. Tym samym i ten zarzut nie potwierdził się.

Izba nie stwierdziła naruszenia przez Zamawiającego wskazanych przez Odwołującego przepisów ustawy Pzp, w tym także art. 87 ust. 1 ustawy Pzp, uznając iż zwrócenie się do Odwołującego o udzielenie wyjaśnień w zakresie stwierdzonych

niezgodności w istocie prowadziłyby do modyfikacji treści złożonej przez niego oferty, a jest niedopuszczalne.

Izba w poczet materiału dowodowego zaliczyła dokumenty złożone przez Zamawiającego na rozprawie oraz Odwołującego wraz z odwołaniem z wyjątkiem karty katalogowej sporządzonej w języku angielskim, uznając je za stanowiska Stron.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 ustawy Pzp oraz § 5 ust. 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (t.j.: Dz. U. z 2010 r., Nr 113, poz. 759 z późn. zm.), tj. stosownie do wyniku postępowania, uwzględniając koszty wynagrodzenia oraz dojazdu pełnomocnika Zamawiającego w wysokości 4 752,18 zł, stosownie do zestawienia kosztów oraz faktur złożonych do akt sprawy. Izba nie zasądziła kosztów postępowania na rzecz Przystępującego, gdyż zgodnie z § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia koszty te zasądza się na rzecz uczestnika postępowania odwoławczego jedynie w okolicznościach, o których mowa w tym przepisie, a żadna z tych okoliczności w niniejszej sprawie nie zachodzi.

Przewodniczący:

.....